

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritium Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Causa odij Hæreticorum in Patres Societatis lesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

audirentur, aut scripta eorum in manus omnium peruenirent, & animo veritatis noscendæ & amplectendæ cupido legerentur, breui omnes ad Catholicam vnitatem conuerterentur, quemadmodum multa hominum millia iam horū virorū studio ac pietate, desertis vestris cisternis, quæ aquam continere non valent, ad Ecclesiæ Catholicæ Romanæ fontes, magna contentione properarunt; & tandem vestris imposturis ac dolis cognitis, quod vnquā vllō momento ab Ecclesia nostra abfuerint, vehementer dolent.

Hæc vnica ac præcipua causa est odij vestri in Partes Societatis IESV, omnesque eorum Patronos & amicos: hæc sola doctrina vos audaces facit & promptos ad mentendum & calumniandum, quicquid vobis ira ac bilis suggerit. Videtis enim salua Catholica doctrina, itaq; defensa, quemadmodum à Societatis IESV. hominibus publicè docetur, promulgatur, propugnatur, omnes hæreses labi & corruiere: patere consilia ac leuitatem vestram, vosque vt homines nihili & vilissimos despici atque contemni; dum animaduertunt plerique in Catholica doctrina antiquitatem, vnitatem, constantiam, consensionem cum Scriptura diuina, cum Patribus sanctissimis & grauissimis, demum cum ipsa quoque ratione humana & naturali; cuius ductum nemo vnquam secutus est, qui deserta fide prisca Christianorum, aut Lutheri, aut Caluini, aut aliorum Hæreticorum placita probauit: in quib. nihil inuenias, quàm vanitatem, falsitatem, impietatem, leuitatem, quippe que fundamento stabili ac firmo careant. Esse autem hanc quasi radicem omnium criminationum in Iesuitas, doctrinæ scilicet Catholicæ propagatæ foelicem successum, neq; isti omnino dissimulant. Hinc tanto furore in hanc doctrinam debacchantur, tam contumeliosis nominibus eam inuidiosam ac ridiculā populo facere curant, vt nunquam quisquam eorum maiore conatu Turcicam & Mahometicam vel aliam quantumcunq; abominandam sectam confutaret aut irriseret. Hinc quicquid in sacris literis vel idololatris, vel ipsi diabolo tribuitur, hoc in Catholicā Romanā

Præcipua causa odij hereticorum in Iesuitas est ardor & felicitas in propaganda & propugnanda fide Catholica.

Hist. ord. ref. pag. 234. cap. 10. 1780.

*Societas Iesu
hæreticis præ
omnibus Ca-
tholicis &
Religiosis
exosa.*

detorquent Ecclesiam, eiusque membra omnia, quacunq; sint dignitate & auctoritate, siue in Imperio Romano ac Germanico, siue extra illud: nam neque Augustis quidem familijs parcunt. Præterea cum ipsi hæretici ubique iactant: facile se cum cæteris Catholicis concordiam inuituros, dum Iesuitæ non essent, satis declarant, cur illos odierint. Significare namque volunt, Iesuitas eorum consilijs obstare. Iam pridem perditæ quidam Impostores inuenti sunt, qui persuaderent & dictis & scriptis, non ita multum inter se distare Catholicos & Hæreticos: posse eorum dogmata conciliari, dum pauca quædam omittant Catholicis, aut certè libera esse sināt. Sed hæc & talia Iesuitæ quàm periculosa ac pernicioosa futura essent, prodiderunt. Quid verò etiam illud est, quòd cæterorum ordinum Religiosos, Sacerdotes, aliosq; Doctores Catholicos non ita insectentur, sicut Societatem IESV, nisi quòd vident, eam nulla habita ratione proprii commodi, animis ac studijs inter se, & cum alijs grauissimis doctissimisque viris, coniunctis, etiam cum periculo vitæ Catholicam religionem defendere? Et cum experiantur quoque hos canes esse, qui lupos istos Euangelicos, & voce & manu prodant, ideò eos sibi dedi postulant, quòd postea liberius in Christi gregem grafari possint.

Odium hæreticorum in Societate Iesu, eã facit multis Catholicis amabiliorem.

Sanè Polycarpe, vosque omnes Hæretici ac inimici Iesuitarum, non rectè sapitis aut facitis, tantum vestrum odium in Iesuitas manifestè prodendo. Primum enim iam supra probatum est, auctoritatem & quasi pondus vestris narrationibus demitis, cum illam in Iesuitas impotètem animi perturbationem declaratis. Deinde minimè hac ratione, quod alioqui velle videmini, apud Catholicos Iesuitas exosos redditis. Cum enim omnes verè Catholici vos habeant pro Hæreticis, non possunt non credere, Catholica fidei fortissimos esse & inuictos propugnatores eos, quos vos pessimè odistis. Haud quippe dubium est, quin qui vobis plurimum noceant, illi rei Catholicae plurimum profint. Nonnè scitis eam esse hominum naturam, ut quos ex-
stiment

stiment suis aduersarijs maximè probari, eos habeant ipsi suspectos, minimeque omnium ament: quos autem isti oderint, hos illi arctius complectantur? Si Hostis Christianitatis quispiam summa ope contenderet ab Imperatore, aliquem ex militia Christianæ Ducibus aut sibi dedi, aut Regno ac Imperio Germanico expelli: nunquid id eius Maiestas vestro etiam consensu factura vnquam esset? An non potius æstimatura, magnum detrimentum à tali viro Turcica in rem pati? Imo fortè eius res gestæ ob hoc ipsum maioris fierent. Sic igitur multi iam ardentius amare Iesuitas cœperunt, postquam animaduenterunt tibi, Polycarpe, tuique similibus adèò inuisos esse.

Mirabile illud quoque & insignis Societatis laus, quam ei vos tribuitis, quòd quicumque seriò, fortiter, ac fœliciter rem Catholicam gerit, vel sanctitate vitæ, vel sapientia & eruditione, docendo ac scribendo, & vestram impietatem confutando, is Iesuita vobis est, siue sit alioqui Monachus, siue Sacerdos, siue Canonicus, siue etiam Ciuili dignitate eximius; sicut ego ob hanc meam defensionem, vel pietatem potius & fidem tibi sine dubio videbor: sicut & plures alij in hac historia per contumeliam Iesuitæ appellantur, hoc solo nomine, quòd acrius & fœlicius pro pietate Catholica pugnant. Fecistis vos inuidia ac odio vestro, vt iam multi penè ex Catholicis inuideant Iesuitis, quòd ipsi soli videantur victores Hæreticorum ac præsidium fidei Catholicæ. Quod tamen certò & sanctè confirmare possum, Patres Societatis IESV, sibi non arrogare: Quin, cum innumera ac præstantissima Ecclesiæ emolumenta adferant, de se tamen ita demissè sentiunt, vt dubitent sapè, an officio suo satisfecerint. Agnoscunt illi ipsi & prædicant, quantos ex alijs ordinibus viri sanctissimi & doctissimi, quantos multi Sacerdotes eruditissimi, quantos alij sanctitate vitæ, alij auctoritate & prudentia sua, quandoque cõiuncta cum potentia, quantos alij disputando, alij docendo, alij scribendo, alij alijs modis, pro suo quisque sibi à DEO concessò talento & munere Ecclesiæ Catholicæ fructus attulerint;

Hæretici omnes eos, qui pro Catholica Religione fortiter pugnant, Iesuitas vocant, & sic imprudenter ac nolentes Societatem laudant. Hist. ord. Ies. pag. 22. 123. 319.

rint; quantum in fide nutantes confirmarint; constantes ad summam pietatem incitarint, & calumniantium tela quam fortiter retuderint. Hoc Iesuitarum est, alijs suas coronas & laureas ereptum non ire, sed sibi debitas, alijs imponere potius. Verum vos, vos, malevolentia vestra ita Iesuitas extollitis, quasi vnicum illi Romanæ Ecclesiæ propugnaculum essent, dum in eos solos, cæteris ferè omnibus, omiſſis, arietatis.

*Stulti sunt
qui fingunt
aut credunt
aliam esse fi-
dem Iesuiti-
cam quam
Romanam.*

Sed profectò in Societatis IESV doctrina ac viuendi & do- cendi ratione neq; mēs neq; lingua vobis constat. Ijdē enim isti, qui propter defensionem fidei Catholicæ Iesuitis sunt infensissimi, fingunt nihilominus diuersam esse Romanā & Iesuiticam. Et Romanam quidem fidem profitentes facilius tolerant, quam Iesuiticam. Verum si causam inquiras, aliam non inuenias, quam quòd Catholicos vacillantes aut improbos à Iesuitis, hoc est, constantibus ac pijs distinguant. In quo non multum repugnabimus. Illud enim apertè profiteor, vt omnes audiant: Eos, qui fidem Iesuitarum non habent, neque Catholicam neque Romanam fidem integrè colere. Nihil ergo moramur istos, quostu, Polycarpe, Iesuitis infensos esse dicis, quasi nouam ipsi aliquā Romanam fidem profiteantur. Nam de ijs, qui ex Catholicis vitæ Iesuitarum infensi sint, postea. De fide verò Iesuitarum iterum pronuncio, Romanæ fidei non est, qui nō credit eadem, quæ Iesuite credunt, & credenda proponunt. Sed quæso te, Polycarpe, si Iesuita nihil aliud agunt, nisi vt auctoritatem Pontificum, Cardinaliū, Episcoporum, tueantur, vt templa restaurentur & ornentur, vt Monasterijs suis constet honor ac decus, vt Missæ sacrificium, vt oblationes pro mortuis, vt cultus Sanctorum, religio festorum augeantur; poteratnè dubitare, quin Romanam solū fidem profiteantur, nec noui quidpiam adferant, quippe cum omnia templa, quæ spoliaſtis, omnes Moniales, quas constupraſtis, omnes Sacerdotes & Monachi, quos seduxiſtis, aut constantes in fide occidiſtis, omnia ornamenta sacra, quæ Sacrilegi rapuiſtis, nihil aliud loquantur & cla-

ment,